

Ngày 05 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 2:17

Chủ đề: *Hãy kính mọi người; yêu anh em; kính sợ Đức Chúa Trời; tôn trọng vua.* Bản King James Version chép: *Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the king.* **Nghĩa là:** *Hãy tôn trọng mọi người, hãy yêu thương anh em. Kính sợ Đức Chúa Trời, tôn trọng vua.*
Trọng tâm: Sứ đồ Phi-e-rơ là người Ga-li-lê, vốn là dân đánh cá, nên học lực không thể so với sứ đồ Phao-lô, nhưng Đức Chúa Jê-sus Christ đã gọi và chọn ông làm môn đồ của Ngài và Chúa Jê-sus đã gọi ông là Phi-e-rơ (*viên đá*) thay cho tên Si-môn (*sự nghe*) và Ngài đã ban cho ông chìa khoá Nước Thiên đàng, nghĩa là khả năng rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời tại bất cứ nơi nào ông được Chúa sai đi và được Ngài cảm động. Bởi Y-sơ-ra-ên đã vì tội lỗi mình mà phải bị dân ngoại bắt phục, nhưng tự trong mỗi người Y-sơ-ra-ên đều nhận biết mình là tuyền dân của Đức Giê-hô-Va, nên họ có tư tưởng coi thường dân ngoại, mà họ không biết rằng, mục đích Đức Chúa Trời chọn và lập dân Y-sơ-ra-ên là dân của Ngài, ấy là để qua dân Y-sơ-ra-ên mà muôn dân trên đất này nhận biết Đức Giê-hô-Va (nếu dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời). Sứ đồ Phi-e-rơ đã nhắc nhở mọi người tin Chúa phải biết rằng, cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-hô-Va và mọi người tin Chúa phải làm chứng cho Đức Chúa Jê-sus Christ bằng chính cuộc sống của mình, nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được trở nên con cái của Đức Chúa Trời và sự sợ làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ đó không phải chỉ là sự công bố Lời của Đức Chúa Trời, mà còn phải chứng minh về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời đã tác động, đã thay đổi bản tánh của mình. Vì khi chúng ta làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ qua sự công bố Lời của Đức Chúa Trời, thì chính Đức Thánh Linh sẽ ghi các lời đó vào trong lòng, trong trí của những người được nghe các lời của chúng ta về Đức Chúa Jê-sus Christ, hoặc Đức Thánh Linh sẽ đoán xét những người được nghe các lời đó mà không nương sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Khi nói đến tình yêu thương, ấy không phải là nói về tình yêu của người nam đối với người nữ, nhưng là sự yêu thương mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm đối với loài người trên đất này, là chia sẻ mọi sự tốt lành mà chúng ta đã nhận được từ nơi Đức Chúa Jê-sus Christ thông qua quyền phép của Đức Thánh Linh, đó là rao truyền Tin lành trọn vẹn cho mọi người mà Chúa khiến chúng ta được giao tiếp, hoặc được sống cùng, hoặc là kẻ lân cận của mình. Phần nhiều người trong dân Giu-đa là ghét dân ngoại và ghét những người cai trị dân Y-sơ-ra-ên, họ tìm cách chống đối các quyền cai trị đó, mà không biết rằng, chính Đức Chúa Trời lập các quyền cai trị đó trong sự mưu luận của Ngài. Người tin Chúa phải vâng phục các quyền cai trị trên mình, vì chẳng có quyền cai trị nào mà không phải do Đức Chúa Trời lập.
Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Ê-sai 45; Rô-ma 13;

Ngày 06 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 2:18-19

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm tội lỗi, hãy lấy lòng rất kính sợ mà phục theo chủ mình, chẳng những phục những chủ hiền lành mà thôi, lại phải phục người chủ khó tánh nữa. Vì nhân cơ lương tâm đối với Đức Chúa Trời, mà chịu khôn nạn trong khi bị oan ức, ấy là một ơn phước.*

Trong tâm: Mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, nghĩa là một dòng dõi yêu mến các mạng lệnh được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời. Vậy nên Đức Chúa Trời đã cho phép mọi sự được xảy ra trên đất này và Đức Chúa Trời nhận biết linh hồn nào còn nhận biết mình ra từ Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ vâng phục theo sự mách bảo của Đức Chúa Trời, là Đấng hành động trong lương tâm của người đó. Hết thảy mọi linh hồn đều ra từ Đức Chúa Trời, vì bởi thở của miệng Đức Chúa Trời mà linh hồn đó được tạo nên, và như vậy, các linh hồn đó có khả năng nhận biết Đức Chúa Trời qua mọi sự đang xảy đến với mình. Dù bởi tội lỗi của A-đam thứ nhất đó mà hết thảy thân thể xác thịt của loài người đã bị bán cho tội lỗi, nhưng linh hồn thì không bị bán. Dầu vậy, vì tội lỗi cai trị thân thể xác thịt nên linh hồn của loài người đã bị cầm buộc trong thân thể đó từ khi người ta còn nằm trong bụng mẹ, nên ngọn đèn của linh hồn người đó bị tàn lụi, không nhận biết công việc của Đức Chúa Trời, cho đến khi linh hồn đó được nghe tiếng của Đức Chúa Trời, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn sẽ được thắp sáng trở lại. Nhưng khi linh hồn đó được nghe Lời của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ sẽ có sự đoán xét đối với linh hồn đó tùy theo thái độ của linh hồn đó khi được nghe tiếng của Đức Chúa Trời. Linh hồn sẽ được thương xót nếu nó trở dậy để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, hoặc nó sẽ bị phán xét nếu nó không trở dậy để làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Như vậy, mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là bắt thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời đã phán thế nào, thì linh hồn đó phải bắt xác thịt mình tuân theo Luật pháp đó, mà trong Luật pháp của Đức Chúa Trời có chép về mọi người phải vâng phục các bậc cầm quyền trên mình, như vợ phải vâng phục chồng mình trong mọi sự. Những người làm tội lỗi, làm nô-lệ cũng vậy, phải phục chủ của mình, vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép điều đó xảy ra, thì nó không thể xảy ra. Chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng phục các quyền cai trị trên đất này trong khi Ngài mang lấy hình tội lỗi để làm chứng cho Lễ thật, nên Ngài đã không cãi lại các thầy tế lễ cả của thành Giê-ru-sa-lem. Ngài cũng không chống lại Bôn-xơ Phi-lát, là tổng trấn người Rô-ma, bởi vì chính Ngài đã lập nên các chức vụ đó trong sự mưu luận của Ngài. Người tin Chúa phải vì cơ Danh Chúa mà chịu phục các quyền cai trị trên mình dù thấp hay cao, vì khi chúng ta chịu phục các quyền đó theo Luật pháp của Đức Chúa Trời dạy, thì ấy là chúng ta vâng phục Lời Đức Chúa Trời mà thực hành đức tin của mình trước các mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán và Kinh Thánh đã chép.
Kinh Thánh tham khảo: Thi Thiên 18; Ô-sê 4; Ma-thi-ơ 26;

Ngày 07 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 2:20

Chủ đề: *Vả, mình làm điều ác, bị đánh mà hay nhịn chịu, thì có đáng khoe gì: Nhưng nếu anh em làm lành, mà nhịn chịu sự khôn khéo, ấy là một ơn phước trước mặt Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Chữ mà bản tiếng Việt dịch là *ơn phước trước mặt Đức Chúa Trời - this is acceptable with God*, nguyên văn là *được Đức Chúa Trời chấp nhận*. Ngay cả khi những sự mà người tin Chúa phải chịu phục đó là *sự bất công (không công bình)*, thì Đức Chúa Trời cũng biết điều chúng ta phải chịu đó là vì cơ Danh Chúa, hay là vì sự sợ hãi mà cam chịu. Đức Chúa Trời cho phép mọi sự được xảy ra trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài. Chính Đức Chúa Trời sẽ ban ơn cho những người nào chấp nhận những sự thử thách xảy đến trên cuộc đời của mình vì cơ chúng ta biết đó là ý của Đức Chúa Trời phải được nên để thử thách đức tin cùng sự hiểu biết của chúng ta về sự tể trị của Đức Chúa Trời. Chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã đến thế gian này để làm mẫu mực cho chúng ta về sự công bình của Đức Chúa Trời được thi hành qua chức vụ của Ngài: *Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội lỗi và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài Danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến Danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đâu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.* Người ta đã dịch sai cụm từ *đồng một tâm tình* trong câu 5 trên, nguyên văn là *Hãy có tâm trí như Đấng Christ đã có*. Nếu Đức Thánh Linh ngự trong người nào, thì người đó sẽ có tâm trí (*the mind*) của Đấng Christ để thi hành bổn phận của mình trong mọi sự mà người ấy phải đối diện, vì cả thế gian này đều thuộc về Đức Giê-hô-Va và mọi sự đã, đang và sẽ xảy ra trên đất này đều ở trong sự biết trước cùng sự mưu luận của Đức Chúa Trời. Ngài đang cai trị. Vậy nên người tin Chúa phải có đức tin vào sự công bình của Đức Chúa Trời mà phó thác sự sống mình trong tay Chúa và Chúa sẽ làm thành những sự thuộc về Ngài.
Kinh Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Thi Thiên 50; Châm ngôn 8; Ê-xê-chi-ên 18;

Ngày 08 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 2:21-23

Chủ đề: Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chân Ngài; Ngài chưa hề phạm tội, trong miệng Ngài không thấy có chút chi dối trá; Ngài bị rửa mà chẳng rửa lại, chịu nạn mà không hề hãm dọa, nhưng cứ phó mình cho Đấng xử đoán công bình;

Trọng tâm: Bất kỳ người nào được Chúa chọn, thì người đó sẽ được đưa vào sự thử thách, vì qua thử thách mà chúng ta mới nhận biết được sức của chúng ta là nhỏ mọn và biết Chúa là toàn năng và tốt lành. Đức Giê-hô-va đã phán với Áp-ra-ham trước khi người tiến về phía Nam: **Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn.** Đây là một mạng lệnh cảnh cáo Áp-ra-ham cũng như hết thảy mọi người được Chúa chọn, là phải sống ngay thẳng, không sử dụng mách khéo của xác thịt để bênh vực hoặc bảo vệ mình trước những sự thử thách sẽ xảy đến trên con đường theo Chúa. Chúa muốn chúng ta tin cậy hoàn toàn nơi sự toàn năng của Đức Chúa Trời, vì trong cuộc sống chúng ta thường quen sử dụng bản năng của mình để bênh vực mình, mà quên rằng, Đức Chúa Trời là Quan án công bình, Ngài biết rõ mọi sự trong muôn vật, chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã phó thác sự sống mình trong tay Đức Chúa Cha, nên Ngài không sử dụng trí khôn của xác thịt mình để tự bênh vực mình khi người ta vu cáo Ngài và bắt bớ Ngài. Chúa Jê-sus đã phán với những người Giu-đa, là những người bắt bớ Ngài, rằng: **Các người xét đoán theo xác thịt; Ta thì không xét đoán người nào hết. Nếu Ta xét đoán ai, sự xét đoán của Ta đúng với lẽ thật; vì Ta không ở một mình, nhưng Cha là Đấng đã sai Ta đến vẫn ở cùng Ta. Và, có chép trong luật pháp của các người rằng lời chứng hai người là đáng tin: Ta tự làm chứng cho Ta, và Cha là Đấng đã sai Ta đến cũng làm chứng cho Ta.** Chúa Jê-sus đã phán rõ về những người nào muốn theo Ngài rằng: **Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng môn đồ rằng: Nếu ai muốn theo Ta, thì phải liêu mình, và thập tự giá mình mà theo Ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì có Ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại. Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà đổi linh hồn mình lại? Vì Con người sẽ ngự trong sự vinh hiển của Cha mình mà giáng xuống cùng các thiên sứ, lúc đó, Ngài sẽ thưởng cho từng người, tùy việc họ làm. Quả thật, Ta nói cùng các người, trong các người đứng đây, có một vài kẻ sẽ không chết trước khi thấy con người ngự đến trong nước Ngài.** Không có một chỗ nào trong Kinh-Thánh có chép rằng, nếu ai đó tin theo Chúa, thì sẽ luôn được bình yên, vui vẻ và phước hạnh như người ta đã tưởng, vì khi người ta tin nhận Chúa Jê-sus làm Chúa của sự sống mình, thì sẽ có chiến trận xảy ra và người ta phải đánh trận. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 17; Ma-thi-ơ 10; Ma-thi-ơ 16; Giăng 8;

Ngày 09 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 2:23-25

Chủ đề: Ngài gánh tội lỗi của chúng ta trong thân thể của Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh. Vì anh em vốn giống như con chiên lạc, mà bây giờ đã trở về cùng Đấng chăn chiên và Giám mục của linh hồn mình.

Trọng tâm: Những vết lằn - nghĩa là các vết thương rỉ máu bởi các lần roi mà người ta đã đánh trên thân thể của Chúa, đó là sự Chúa Jê-sus chịu thay cho những người nào nhận biết rằng, vì yêu thương loài người mà Chúa Jê-sus phải đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, vì nếu Chúa Jê-sus không chịu những sự bắt bớ, sự ngược đãi và phải bị giết trên thập tự giá, thì sẽ không có sự sống lại từ những cực hình đó, thì loài người sẽ không tin rằng Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh là có sự sống lại và sự sống đời đời. Đức Chúa Jê-sus Christ đã cam chịu những sự đó vì Ngài tin Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha đang cai trị mọi sự và vì để ý muốn của Đức Chúa Cha được nên mà Đức Chúa Jê-sus Christ cam chịu những sự khổ khổ đó, nên khi Ngài sống lại từ sự chết đó, Ngài được lãnh phần thưởng cao nhất từ Đức Chúa Cha thể nào, thì những người nào tin đến những sự sâu nhiệm từ những sự thương khó của Đức Chúa Jê-sus Christ mà sẵn sàng noi theo Ngài, thì những người đó cũng được lãnh phần thưởng xứng đáng cho linh hồn mình, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã cầu xin với Đức Chúa Cha: **Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ Danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.** Chỉ những người nào có đức tin nơi Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà noi theo Ngài, thì họ sẽ nhận được sự chữa lành của Đức Chúa Jê-sus Christ cả thuộc thể và thuộc linh, nghĩa là họ sẽ được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ. Quyền phép của sự chữa lành sẽ không tự động đến trên mọi người tin Chúa, nhưng qua chức vụ của những người được Đức Chúa Cha giao cho Đức Chúa Jê-sus Christ để được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ mà sự chữa lành đó sẽ được hoàn thành trên chức vụ của những người sẽ được đồng kế tự với Đấng Christ. Người tin Chúa phải nhận biết những sự thương khó mà Đức Chúa Jê-sus Christ phải chịu đó, là bởi tội lỗi của loài. Nên để nhận được sự chữa lành, thì người ta phải ăn năn các tội lỗi mình và phải có kết quả xứng đáng cho sự ăn năn đó. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 3; Lu-ca 3; Giăng 17;

Ngày 10 tháng 5 năm 2025

1 Phi-e-rơ 3:1-2

Chủ đề: Hỡi người làm vợ, hãy phục chồng mình, hầu cho nếu có người chồng nào không vâng theo Đạo, dẫn chẳng lấy lời khuyên bảo, chỉ bởi cách ăn ở của vợ, cũng đủ hóa theo, vì thấy cách ăn ở của chị em là tinh sạch và cung kính.

Trọng tâm: Chử phục - be in subjection^{G5293} chép trong câu 1 trên, trong ngôn ngữ Hy-lạp, có nghĩa là: **bị đặt vào sự khuất phục, chịu sự chi phối, phục tùng, tuân theo.** Mạng lệnh này do chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán xét người nữ tại vườn Ê-đen, khi Ê-va ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và đưa cho chồng mình, là A-đam ăn, vì tội lỗi đó mà sự chết đã vào trong loài người hết thảy. Mạng lệnh này không hề thay đổi cho tới khi tận thế, đó là: **Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong con thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.** Chử cai trị được chép đây còn có nghĩa là **thống trị, quản trị, bắt phải phục.** Về thuộc linh thì linh hồn mọi người đều có giá trị như nhau ở trước mặt Đức Chúa Trời, nghĩa là con cái của Đức Chúa Trời, nhưng khi còn trong thân thể xác thịt thì linh hồn mỗi người phải chịu phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh. Người ta không được phép thay đổi, như thế gian nói nam nữ bình quyền. Nhưng khi người ta đã kết hôn, thì Luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ cai trị trên tất cả mọi sự liên quan đến cuộc sống gia đình. Bất kỳ một hành động nào, lời nói nào và thái độ nào mà người nữ làm trái với mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ phải bị phán xét, không phải bởi loài người, nhưng bởi Đức Chúa Trời. Cũng một lẽ đó, nếu **người nam** không làm trọn bổn phận của mình là cai trị vợ (**như vua A-háp đã làm với Giê-sa-bên**), thì cả người nam và người nữ đó đều phải bị phán xét, vì đã không vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Phần nhiều người tin Chúa đã không nhận biết mục đích Đức Chúa Trời dựng nên loài người, nên họ thường sử dụng ý chí của xác thịt mình để sống theo ý muốn của xác thịt mình, nên ma quỷ đã nhân dịp đó mà lừa dối cả người nam và người nữ khiến người ta không vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Trong bất kỳ hoàn cảnh thế nào, người tin Chúa (hoặc người nam, hoặc người nữ) phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình bắt xác thịt phải vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Mọi sự làm trái ý muốn của Đức Chúa Trời thì dù cuộc sống của những người đó có đẹp như mơ, thì sự rửa sả của Luật pháp vẫn ở trên linh hồn họ, không thể thay đổi theo ý người ta.

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 3; Ê-phê-sô 5; Cô-lô-se 3; Tít 2;